

Το παρασκήνιο της Ελληνικής Κρίσης

Δρ Μάνος Δανέζης
Επίκουρος Καθηγητής
Πανεπιστήμιο Αθηνών
Τμήμα Φυσικής
email: edanezis@phys.uoa.gr
http://web.cc.uoa.gr/fasma/E_Danezis/

Διανύοντας μια κρίσιμη για το Έθνος μας περίοδο, όλο και περισσότερο συνειδητοποιούμε ότι, παρόλο που όλοι προσπαθούν να προσανατολίσουν την προσοχή των πολιτών στο τεράστιο οικονομικό μας πρόβλημα, κάτι συμβαίνει, πίσω από όλα αυτά, που κάποιος γνωρίζει αλλά οι πολίτες αγνοούν.

Άσχετα με το αν συμφωνούμε η όχι είναι πλέον φανερό ότι οι Ελληνικές Κυβερνήσεις δεν αντιπαλεύουν μόνο τα φριχτά οικονομικά μας δεδομένα αλλά και κάποιους σχεδιασμούς οι οποίοι απλά χρησιμοποιούν ως μέσον πίεσης την οικονομική δυσπραγία μας.

Αυτό βέβαια που δεν αγνοούμε είναι ότι:

1. Τα ισχυρά κράτη έχουν πάντα ένα μακροπρόθεσμο σχεδιασμό για την επίτευξη των μεγαλοϊδεατικών στόχων τους
2. Η πραγμάτωση αυτών των στόχων γίνεται σε βάρος των λαών, και τέλος
3. Οι σχεδιασμοί αυτοί αποτελούν το περιεχόμενο της μυστικής διπλωματίας και απαγορεύεται σε οποιαδήποτε εθνική κυβέρνηση να αναφέρεται δημοσίως σ' αυτούς.

Με βάση τα προηγούμενα τολμούμε να υπενθυμίσουμε κάποιες επισημάνσεις μας που είδαν το φως της δημοσιότητας στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο πριν 20 και 10 χρόνια αντίστοιχα. Την 1^η Απριλίου 1990 στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» δημοσιεύθηκε περικοπές μιας μελέτης του Φιλίπ Πέτερσον, ειδικού σοβιετολόγου που υπηρετούσε τότε στο υπουργείο άμυνας των ΗΠΑ.

Η αποτελούμενη από 30 σελίδες μελέτη βασίστηκε σε αποκλειστικές συνομιλίες που είχε ο συντάκτης της με σοβιετικούς αξιωματούχους, αλλά και σε γνώμες και απόψεις που εξέθεσαν σοβιετικοί αξιωματούχοι σε άλλους ξένους επισήμους.

Περιεχόμενο αυτής της έκθεσης ήταν οι επιδιώξεις και σκέψεις τους για το γεωπολιτικό μέλλον της Ευρώπης.

Το περιεχόμενο αυτής της έκθεσης αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη χώρα μας σήμερα, αλλά και συνολικά για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Σύμφωνα με την έκθεση Πέτερσον, *«Οι σοβιετικοί ηγέτες ήλπιζαν να δουν την Ευρώπη οργανωμένη σε περιφερειακές οικονομικές ομάδες σε στενή συνεργασία με μια νέα πολύ μικρότερη Ρωσική Συνομοσπονδία, η οποία θα διατηρούσε στενούς δεσμούς με μια ευρύτερη Ευρωπαϊκή Κοινότητα»*

Οι σοβιετικοί ηγέτες σύμφωνα με τις αποκαλύψεις, πολύ πριν τα όποια γεγονότα φέρονταν αποφασισμένοι να αποδεχθούν την απόσχιση των *Βαλτικών Δημοκρατιών* και πολλών άλλων μη αμιγώς Ρωσικών περιοχών όπως της *Ουκρανίας*. Όπως γνωρίζουμε οι διευθετήσεις αυτές έχουν ήδη συντελεστεί.

Όπως αναφέρει ο συντάκτης της έκθεσης: *«...αυτές οι ελπίδες, που υποτίθεται ότι τρέφουν οι Σοβιετικοί, αποτελούν μέρος ευρύτερων σχεδίων της Μόσχας για περιφερειακές ομαδοποιήσεις άλλων ευρωπαϊκών κρατών με σκοπό τη συγκράτηση της Γερμανικής επιρροής».*

Ο Φιλίπ Πέτερσον περιγράφει τις ελπίδες αυτές των Σοβιετικών ως εξής: *«...να ενωθεί η Αυστρία με την Ουγγαρία και να συμπεριληφθούν ως ενιαίο σύνολο, μαζί με την Ισπανία, Γαλλία, Γερμανία, στην ομάδα των κεντρικοευρωπαϊκών κρατών. Ομοίως τα Σκανδιναβικά*

κράτη θα αποτελέσουν το σύμπλεγμα των βορειοευρωπαϊών που θα περιλαμβάνει και τις δημοκρατίες της Βαλτικής» .

Η διαφωτιστική για τα αίτια των διεθνών ανακατατάξεων έκθεση, συνοδευόταν από έναν ασχολίαστο χάρτη που θα πρέπει σήμερα να μας δημιουργεί αρκετές σκέψεις εφόσον:

1. Θέτει την Ελλάδα, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Ελβετία και την Αγγλία εκτός όλων των Ευρωπαϊκών ομαδοποιήσεων.
2. Φέρει την Ελλάδα περίεργα ενωμένη με τη Βουλγαρία.
3. Περίεργες διευθετήσεις παρατηρούνται στην Ευρωπαϊκή περιοχή των Στενών.
4. Εκτός όλων των ευρωπαϊκών ομαδοποιήσεων βρίσκονται οι συνορεύουσες χώρες, Ρουμανία (συνορεύει με την Ουκρανία), και η Πολωνία (συνορεύει με την Ουκρανία και την Λιθουανία).

Το Σάββατο 28 Απριλίου 2001, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Επενδυτής», ο Καρλ Λάμερς, αντιπρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας CDU-CSU και επικεφαλής της επιτροπής εξωτερικής επιτροπής, διατυπώνοντας μια σειρά «σκέψεών» του, επιβεβαίωσε όλα τα προηγούμενα.

Κατά την άποψη του κ. Λάμερς, μελλοντικά η Ελλάδα τοποθετείται εκτός του πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο πλαίσιο μιας νέας Ένωσης, που θα βρίσκεται υπό την ΕΕ και θα περιλαμβάνει όλες τις χώρες των Βαλκανίων και μελλοντικά την Ουκρανία.

Στην αυτή συνέντευξη ο κ. Λαμέρς εκφράζει και άλλες «ενδιαφέρουσες απόψεις», όπως της αλλαγής των συνόρων της περιοχής, με κριτήριο την ύπαρξη αντιδρώντων εθνικών μειονοτήτων.

Αυτή τελευταία «ιδέα» του κ. Λαμέρς θα πρέπει να συνδυαστεί με μιαν άλλη πληροφορία, που είχαμε επισημάνει σε σημειώμά μας στη «Βραδυνή της Κυριακής» (13 Μαΐου 2001) και είχε ως πηγή του δημοσίευσμα της εφημερίδας «Εθνος» το 1992. Στο σημείωμα αυτό αναφερόταν ακριβώς: *«...Η περίφημη συμφωνία για τη μείωση των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη αναμένεται να επικυρωθεί αμέσως μετά τις γιορτές. Να η ευκαιρία να κάνουν αυτοκριτική οι εκπρόσωποι όλων ανεξαιρέτως των κομμάτων, αλλά πρωτίστως ο πρωθυπουργός. Γιατί; Διότι έβαλε την υπογραφή του στο κείμενο της ΔΑΣΕ, που καθορίζει την αρχή του αυτοπροσδιορισμού των μειονοτήτων, υποκαθιστώντας, όπως δήλωσε ο κ. Μπίκερ (υπουργός εξωτερικών τότε των ΗΠΑ), τη σύμβαση της Λωζάνης, που θέλει τη μειονότητα στη Θράκη μόνο θρησκευτική».*

Οι περαιτέρω αναλύσεις για τη σημασία και την ερμηνεία όλων των προηγούμενων γεγονότων ασφαλώς δεν ενδείκνυνται κατά την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε.

Αυτό όμως που θα πρέπει να γίνει άμεσα, αν δεν έχει γίνει, είναι η αναζήτηση από επίσημες πηγές, του ακριβούς αντιγράφου της έκθεσης του Φιλίπ Πέτερσον.

Τελικά όμως αυτό που θα πρέπει να αρχίσουν να σκέφτονται οι πολιτικές ηγεσίες είναι ότι: *«Αξιόμαχος Πολίτης, έτοιμος να υπερασπίσει με κάθε μέσον τα Εθνικά του δικαιώματα είναι ο καλά ενημερωμένος Πολίτης και όχι ο ευνουχισμένος από τις πολιτικές ίντριγκες και τις προκατασκευασμένες και υστερόβουλες, εσωτερικές κοινωνικές διαμάχες.*

Οι καιροί ου μενετοί

Βιβλιογραφία

Μάνου Δανέζη:

- 1.Περιοδικό «Λιμάνι», Σεπτέμβριος 1991
- 2.Εφημερίδα «Βραδυνή της Κυριακής», 13 Μαΐου 2001